

**ФОНЕТИЧНІ НАВИЧКИ СУЧАСНОЇ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ
ЯК СКЛАДОВА КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ
ВИЩОЇ ОСВІТИ**

Бігун Ольга,

доктор філологічних наук, професор

ORCID ID 0000-0003-3977-3361

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

вул. Шевченка, 57, Івано-Франківськ, 76018, Україна

olga.bigun@pnu.edu.ua

Воронько Галина,

асистент кафедри французької філології

ORCID ID 0000-0002-5660-9195

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

вул. Шевченка, 57, Івано-Франківськ, 76018, Україна

halyna.voronko@pnu.edu.ua

Фенюк Леся,

аспірант, асистент кафедри французької філології

ORCID ID 0000-0002-9454-0221

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

вул. Шевченка, 57, Івано-Франківськ, 76018, Україна

lesia.feniuk@pnu.edu.ua

***Анотація.** У статті йдеться про формування фонетичних навичок сучасної французької мови у студентів-філологів. Метою дослідження є аналіз процесів опанування основами французької мови, які тісно пов'язані з освоєнням її фонетико-фонематичного рівня, адже правильні артикуляція звуків і просодичне оформлення мовлення поряд із повноцінним сприйняттям іншомовного мовлення у фонетичному плані забезпечують реалізацію однієї з головних функцій мови – комунікативної. Застосовуючи теоретико-методологічні основи аналізу та синтезу, інформаційний, історичний, структурний підходи, дедуктивний та індуктивний методи, запропоновано аналіз формування комунікативної компетентності студента з урахуванням сучасних фонетичних особливостей французької мови, що обов'язково включає відомості про особливості різних видів мовного спілкування.*

Розглянуто компоненти фонетичних навичок. Проаналізовано практичний досвід викладання фонетики, який доводить необхідність комплексного підходу до вивчення французьких звуків, їхньої артикуляції, вимови, акцентуації та сприйняття на слух. З'ясовано, що на початковому етапі навчання французької мови пріоритетним є оволодіння його фонетичним та фонематичним рівнем. Доведено, що успішність формування фонетичної компетентності студентів залежить від рівня фонетичних навичок, здобутих знань про фонетичний бік мови та динамічної взаємодії цих компонентів на основі загальномовної та фонетичної свідомості.

***Ключові слова:** французька мова, фонетика, фонологія, артикуляція, компетенція, компетентність, комунікативний підхід.*

© Bigun O., Voronko H., Feniuk L., 2022

**PHONETIC SKILLS OF THE MODERN FRENCH LANGUAGE
AS A COMPONENT OF STUDENTS' COMMUNICATIVE COMPETENCE**

Bigun Olga,

Doctor of Philology, Professor
ORCID ID 0000-0003-3977-3361
Vasyl Stefanyk Precarpathian National University
57 Shevchenko Str., Ivano-Frankivsk, 76018, Ukraine
olga.bigun@pnu.edu.ua

Voronko Halyna,

Assistant of the Department of French Philology
ORCID ID 0000-0002-5660-9195
Vasyl Stefanyk Precarpathian National University
57 Shevchenko Str., Ivano-Frankivsk, 76018, Ukraine
halyna.voronko@pnu.edu.ua

Feniuk Lesia,

Graduate student, Assistant of the Department of French Philology
ORCID ID 0000-0002-9454-0221
Vasyl Stefanyk Precarpathian National University
57 Shevchenko Str., Ivano-Frankivsk, 76018, Ukraine
lesia.feniuk@pnu.edu.ua

***Annotation.** The article deals with the formation of philology students' phonetic skills of the modern French language. The purpose of the research is to analyze the processes of mastering the basics of the French language which are closely related to mastering of its phonetic and phonemic levels, because the correct articulation of sounds and the prosodic arrangement of speech, as well as the full perception of foreign speech in phonetic terms, ensure the implementation of one of the main functions of the language, the communicative one. Applying the theoretical and methodological bases of analysis and synthesis, informational, historical, structural approaches, deductive and inductive methods, the analysis of the formation of the student's communicative competence is proposed, taking into account the modern phonetic features of the French language which necessarily includes information about the features of various types of language communication.*

The components of phonetic skills are considered. The practical experience of teaching phonetics is analyzed. It proves the need for a combined approach to the study of French sounds, their articulation, pronunciation, accentuation and listening. It was found that mastering phonetic and phonemic level of French language at the initial stage of learning is a priority. It is proven that the success of students' formation of phonetic competence depends on the level of phonetic skills, the acquired knowledge about the phonetics of the language and the dynamic interaction of these components based on common linguistic and phonetic consciousness.

***Key words:** French language, phonetics, phonology, articulation, competence, consciousness, communicative approach.*

Вступ

Іншомовна компетентність забезпечує певний культурний рівень усного і писемного мовлення, невербальної мовленнєвої поведінки. Формування іншомовної комунікативної компетентності у студентів-філологів закладів вищої освіти є обов'язковою складовою загальної фахової підготовки. На сучасному етапі формування іншомовної комунікативної компетентності студентів залежить

переважно від соціокультурних і соціолінгвістичних знань. Так останнім часом відзначають безпосередній вплив соціолінгвістики на фонологію і фонетику сучасної французької мови. У центрі уваги досліджень постають питання наступності та варіативності мовних станів та ситуацій у сучасній Франції. Вивчення специфіки французької розмовної мови, зокрема її фонетичного аспекту, знайшло широке висвітлення у наукових дослідженнях Е. Андрієвської, Ш. Баллі, П. Делатра, Н. Космацької, М. Леона, І. Полюк, Є. Реферовської, О. Соломарської та ін. Опанування основами французької мови тісно пов'язане з освоєнням її фонетико-фонематичного рівня, адже правильні артикуляція звуків і просодичне оформлення мовлення поряд із повноцінним сприйняттям іншомовного мовлення у фонетичному плані забезпечують реалізацію однієї з головних функцій мови – комунікативної. Тому дослідження формування фонетичних навичок як складової комунікативної компетентності студентів залишається **актуальним** на сучасному етапі розвитку методологічних підходів до вивчення французької мови у закладах вищої освіти.

Матеріали та методи дослідження

Комунікативна компетентність реалізується у результаті навчання студентів. Варто розрізняти поняття «компетенція» і «компетентність», хоча в багатьох науково-методичних працях ці поняття не розрізняються і взаємозамінюються. Очевидно, що компетенція – це заздалегідь задана соціальна вимога (норма) до освітньої підготовки учня, необхідна для його ефективної діяльності в певній сфері. На відміну від компетенції компетентність – це володіння відповідною компетенцією, це сукупність особистісних якостей студента (ціннісно-сміслових орієнтацій, знань, умінь, навичок, здібностей), зумовлених досвідом його діяльності. Іншомовна комунікативна компетентність формується за умови володіння суб'єктами іншомовного спілкування мовою як засобом комунікації. Рівень сформованості іншомовної комунікативної компетентності суб'єктів виступає визначальним фактором, що обумовлює рівень ефективності комунікативного процесу в цілому. Комунікативна компетентність формується в процесі професійно орієнтованої мовної підготовки і ґрунтується на компетентнісному підході. Цей аспект змушує переосмислити теоретичні підходи до вибору ефективних технологій і засобів навчання іноземної мови (Чорна, 2021: 84).

Мовна компетентність включає лексичну, граматичну та фонетичну компетенції, а саме: аудіювання, говоріння, читання. Мовленнєвий напрям компетентнісного підходу до формування мовної особистості передбачає вироблення вмій і навичок в усіх видах мовленнєвої діяльності, розвиток культури мовлення, мовленнєвої творчості. Методи цього напрямку пов'язані зі сприйманням/ розумінням стратегій, інтенцій мовця (автора тексту) та продукуванням висловлювання, а отже, стимулюють активну мовленнєву діяльність учнів, розвиток внутрішньої потреби дотримуватися змістової і мовної правильності мовлення (мовленнєві слухо-вимовні й акцентно-інтонаційні навички, мовленнєві лексичні навички, мовленнєві граматичні, стилістичні навички), формують здатність до самоконтролю результатів мовленнєвої діяльності тощо (Кучерук, 2008: 23). Застосовуючи теоретико-методологічні основи аналізу та синтезу, інформаційний, історичний, структурний підходи, дедуктивний та індуктивний методи, у статті запропоновано аналіз формування комунікативної компетентності студента з урахуванням сучасних фонетичних особливостей французької мови, що обов'язково включає відомості про особливості різних видів мовного спілкування.

Обговорення

Відомо, що викладання французької мови сьогодні орієнтоване на збалансовану реалізацію наступних вимог: пріоритет комунікативної мети у навчанні та вихованні; дотримання навчально-виховної діяльності; орієнтація освітнього процесу особистість студента; збалансоване навчання форм спілкування;

диференційований підхід до засвоєння франкомовного матеріалу відповідно до комунікативних потреб; використання автентичних матеріалів (текстів, плакатів, роздавальних матеріалів); соціокультурна спрямованість процесу навчання та виховання. Дослідники зазначають, що найбільш глобальним підходом, який відображає специфіку французької мови як предмета, є комунікативний підхід. Він виник у результаті методичного осмислення діяльнісного підходу у навчанні французької мови. Основна ідея цього підходу полягає в тому, що для того, щоб стати ефективним користувачем французької мови, студенти повинні не лише набувати знань (наприклад, граматичних, лексичних або фонетичних форм), але й розвивати навички та вміння використовувати мовні форми для реального використання. Комунікативно орієнтоване навчання французької мови спрямоване на те, щоб студенти оволоділи практичними знаннями граматики, лексики, основами спілкування. Формальні аспекти мови (граматика, лексика, фонетика) представлені у комунікативних контекстах, щоб студент безпосередньо розумів, як ці форми використовуються у мові.

Комунікативний підхід до навчання французької мови вимагає відкритої атмосфери співробітництва та активної участі студентів у навчальному процесі на заняттях. Комунікативні мовні компетенції формуються на основі взаємопов'язаного мовного, соціокультурного, соціолінгвістичного, історичного та мовного розвитку студентів відповідно до їх віку та інтересів на кожному етапі оволодіння іноземною мовою та складається з мовної компетенції, що забезпечує оволодіння мовним матеріалом з метою використання його в усному та письмовому мовленні; соціолінгвістична компетенція, що забезпечує формування вмінь користуватися мовними реаліями (зразками) у процесі спілкування, використовуючи правила мовної поведінки, характерні для країни, мова якої вивчається; прагматична компетентність, пов'язана зі знанням принципів, підходів, згідно з якими висловлювання організовуються для виконання комунікативних функцій та координуються відповідно до інтерактивних та трансактивних схем. Суть концепції комунікативно орієнтованого навчання французької мови полягає у тому, що студент зацікавлений у роботі на парі, він вивчає слова не тому, що йому потрібно опанувати французьку мову, а тому, що він може використовувати їх у своїх цілях, для реалізації своїх мрій, бажань, прагнень.

Результати дослідження

Фонетика – фундаментальна дисципліна вивчення усного мовлення, нехтування якої веде до фонетичних спотворень, до невідповідної вимови того чи іншого звуку. Згідно з Загальноєвропейськими рекомендаціями з мовної освіти, якщо фонема не набута чи вивченні, це спричинить дефіцит інформації і можуть виникнути непорозуміння (CECRL, 2001). У навчанні основ фонетики французької мови є кілька підходів. Одні підходять за текстоцентричним принципом, розглядаючи текст як формотворну основу комунікативної компетенції, основну одиницю навчання мови, через яку проходить сприйняття французької культури, мовних явищ, усної та письмової майстерності. Цей принцип сприяє усвідомленню різноманітності звукового складу мови, її варіативності; допомагає освоїти артикуляцію звуків у різних мікросередовищах; дозволяє зосередитись на реалізації комунікативної задачі; мотивує вивчення мови розумінням загального змісту мовної ситуації. Інші вважають пріоритетом навчання правильної артикуляції звуків шляхом виділення фонем з подальшим введенням їх у мікро- та макроконтекст. Такий підхід забезпечує поетапне вивчення кожної окремої фонемі від найпростішої артикуляційної до найскладнішої; дає досконале уявлення мовному апарату як системі та її ролі; заснований на зіставленні приблизно звучної української фонемі з іноземною, що полегшує оволодіння останньою як окремою звуковою одиницею мови; запобігає демотивації через втрату загального змісту іншомовного повідомлення.

Розглянемо докладніше компоненти фонетичних навичок. Фонетичне знання – це знання фонетичного аспекту мови: фонем та їх артикуляційно-акустичних характеристик, основних модифікацій звуків протягом мови, фонетичної організації слів (склад, словесний наголос), інтонації та її основних компонентів (мелодії, ритму, пауза, темп, гучність та тембр), транскрипції та графічних можливостей інтонаційного відображення; фонетичних систем іноземних і рідних мов, особливостей їх артикуляційної бази, норм вимови іноземної мови та особливостей варіювання в її межах, сучасних тенденцій вимови сегментарних одиниць та особливостей просодичного оформлення різних комунікативних типів висловлювання, особливостей фонетичного оформлення; різних стилів мови (формальний, нейтральний, неформальний, фамільярний, інтимний).

Що стосується фонетичної навички, то вона є автоматизованою репродуктивною/рецептивною мовною дією. У процесі навчання навички вимови формуються поетапно та мають характеризуватися якість автоматизованості, сталості, гнучкості. Студенти повинні мати сформовані слухо-вимовні навички, такі як: правильно вимовляти короткі / довгі голосні, голосні / дифтонги, глухі / дзвінкі приголосні, вибухові / невибухові; мати сформовані інтонаційні навички; правильно ставити наголос у словах, у реченні; виділяти важливу інформацію логічним наголосом; виділяти тони в реченні і передавати варіації тону; передавати комунікативні функції висловлювань за допомогою відповідних інтонаційних моделей. Таким чином, йдеться про формування фонетичних умінь: аудіювання, говоріння, читання вголос, що передбачає навчання студентів орфографічно правильного письма, оволодіння літерними та звуковими формами морфем, передачу загального фонетичного способу слова за орфографічними нормами.

Практичний досвід викладання фонетики доводить необхідність комплексного підходу до вивчення французьких звуків, їхньої артикуляції, вимови, акцентуації та сприйняття на слух. Безперечно, що для навчання студентів важливою є правильна вимова, розуміння принципів артикуляції, вміння навчати інших, що надає перевагу традиційним принципам викладання фонетики. Важливим є також слухове сприйняття автентичних текстів – діалогів, полілогів та монологів. Через фонологічні особливості французької мови ефективними є вправи для оволодіння просодією ритмічних груп всередині пропозиції та різних типів речень: оповідальних (ствердних та негативних), питання (власне питання, питання), уточнюючий, питання-уточнюючий, питання-риторичний, питання, альтернативний), спонукальний, оклику. Наприклад, вправи *Hachette Phonétique 350 (Abry, & Chalaron, 1994)*, призначені для початківців та для тих, хто продовжує вивчати французьку мову. Даний підручник забезпечує оволодіння ритмом, інтонацією, акцентуацією на рівні слів, фраз та речень, а також вимовою голосних та приголосних звуків. Щодо серії *CLE International Phonétique en dialogue (Martinie, & Wachs, 2006)*, то вона готує до певного мінімального рівня володіння мовою (принаймні, A1+) та пропонує фонетичні та просодичні навички безпосередньо в контексті повсякденного діалогу. Систематична розробка цих підручників різних рівнів – від початківця до просунутого – здатна забезпечити досконале оволодіння всіма тонкощами французької фонології та фонетики. Вважають, що успішність формування фонетичної компетентності студентів залежить від рівня фонетичних навичок, здобутих знань про фонетичний бік мови та динамічної взаємодії цих компонентів на основі загальномовної та фонетичної свідомості, які є найважливішими (Космацька, 2021: 155).

Відомо, що підручники українських авторів нечисленні, до того ж фонетика викладена тільки у підручниках для першого курсу. Зокрема, це підручники *Французька мова. Початковий курс (Г. Г. Крючков; Київ, 2012)*, *Manuel de français. Première année (С. В. Комірна, О. П. Самойлова; Київ, 2005)*; підручники для немовних факультетів *Le français (Л. О. Хоменко, А. А. Грищенко, Р. Г. Кропивко, А. М. Мороз; Вінниця, 2003)* та *Прискорений курс французької мови (Г. Г. Крючков,*

М. П. Мамотенко, В. С. Хлопук, В. С. Восвода; Київ, 2003), які можуть використовуватися і для філологів (наприклад для вивчення французької як третьої іноземної мови). Проаналізувавши фонетичну навчальну складову цих підручників Н. Бадікова зауважує, що викладачі, як автори, так і інші користувачі цих підручників, доповнюють своє викладання матеріалами з додаткових посібників та використовують на своїх заняттях додаткові аудіо- та відеозаписи, техніки викладання, які важко, та й не завжди потрібно передавати в підручнику (використання дзеркала, індивідуалізована корекція вимови з допомогою артикуляційних технік і пояснень тощо), що робить викладання значно багатшим, ефективнішим та цікавішим, ніж це відображено в підручнику, який служить лише основою для методики викладання (Бадікова, 2017: 6).

Так І. Полук аргументовано пропонує кілька етапний процес освоєння фонетики французької мови. Першим і важливим кроком вивчення фонетики для студента є розпізнавання «фонетичного слова». При вивченні лексики студент повинен звикнути вимовляти загальний іменник обов'язково з детермінантом або прийменником залежно від контексту. Другим важливим кроком у вивченні фонетики є усвідомлення артикуляційної важливості останнього вимовленого складу кожного «фонетичного слова». Це зумовлено наявністю його варіативності, наприклад, уживання прикметників, які позначають національність: *Je suis français / çaise, ukrainien/enne*, а також необхідністю вимовляти носові голосні звуки, що дає можливість відрізнити прикметники чоловічого та жіночого роду. Особливу увагу слід звертати на вимову цього останнього складу фонетичного слова аби переконати студента в його важливості й необхідності для порозуміння з франкомовним слухачем. Третій крок стосується групування декількох «фонетичних слів» для утворення повноцінних висловлень. Це передбачає практикування у розпізнаванні серії «фонетичних слів» з чіткою вимовою останнього складу (Полук, 2021: 148).

Викладачі-практики звертають увагу на те, що спеціалізовані автентичні підручники для вивчення французької мови іноді присвячують кілька глав вимові певних звуків та слів. Натомість, інтонація – це в кращому випадку лише декілька абзаців, що описують декларативну та питальну модальності. Але інтонація речення має важливе значення як для мовця, так і для слухача. Фонологічний опис інтонації повинен здійснюватися у два етапи, кожен з яких пов'язаний з конкретними когнітивними властивостями. Перший етап – це фразування, тобто сегментація на групи наголосів, групування одного або декілька складів, останній з яких наголошений. Другий етап – це прогресивне групування акцентних груп для формування більших груп під час читання або мовлення, щоб скласти просодичну структуру. Необхідно звернути увагу, що для зберігання так званого «французького» ритму фрази студентів слід більше працювати над останнім складом. Чим довшою є серія «фонетичних слів», тим складніше буде студентів зберігати цей ритм (Жила, 2020).

Важливу роль у здобутті фонетичної компетенції відіграє використання літературного тексту, автентичного документу, з чітко визначеними цілями та різними підходами може допомогти учню зрозуміти тонкощі мови, пов'язані із способом мислення, способом життя, звичаями чи соціальними, економічними та політичними умовами (Bigun, 2022: 8). Культурне та лінгвістичне використання літературного тексту дає можливість уникнути тривіалізації, що є результатом використання тексту як мовного чи культурного ресурсу. Досвід показує, що для реалізації комунікативного підходу і ефективного навчання французької мови необхідно відбирати автентичні тексти, що відповідають сучасним реаліям (автентичні інноваційні матеріали, що ілюструють іншомовний дискурс як досліджуваної французької, так і досліджуваних раніше іноземних мов). Відбір предметного змісту зумовлений рівнем знань і загальним кругозором студентів з урахуванням характеру тематики і культурного компонента, а також з урахуванням розвитку вмінь критично мислити, що допомагає у навчанні іноземних мов (Bigun,

2017). Використання літературного тексту може виявитись мотивуючим та ефективним для викладання/засвоєння фонетичної компетентності.

Серед сучасних методичних підходів до формування фонетичної компетентності вирізняються комунікативний, особистісно-діяльнісний, компетентнісний, рефлексивний і культурологічний підходи, які реалізуються шляхом використання різних технологій навчання. Водночас кожний підхід, з урахуванням його особливостей, передбачає найефективнішу для його реалізації технологію навчання французької мови. Під час роботи зі студентами важливим є застосування мультимедійних засобів при формуванні фонетичної компетентності. Мультимедійні засоби забезпечують можливість обирати темп та рівень завдань, покращують швидкість засвоєння граматичних конструкцій та накопичення словник нового запасу. Також безцінними технічними перевагами цього процесу є можливість використання інтерактивних відео – та аудіороликів при навчанні усному мовленню. При цьому демонстрування схем, фото та малюнків за тематикою мовного спілкування є реалізацією принципу наочності, що дозволяє візуалізувати, зробити більш цікавими вправи для роз виткну вмінь і навичок говоріння. Застосування мультимедійних технологій дозволяє самостійно готувати міні-проекти за тематикою спілкування та презентувати їх (Дячок, 2021: 149).

Висновки

Сучасна концепція навчання іноземної мови вимагає комунікативної спрямованості, насамперед, уміння спілкуватись з носіями мови. Вивчення іноземної мови включає в себе прикладні компоненти комунікативної компетенції: читати те, що написано; розуміти на слух те, що говориться в звичному темпі; говорити і писати так, щоб розуміли носії мови. Оволодіти комунікативною компетенцією у французькій мові, не перебуваючи в країні, досить складно. Тому одним із найважливіших завдань викладача є створення реальних і уявних ситуацій спілкування на практичних заняттях з французької мови з використанням різних автентичних матеріалів, які залучають студентів до культурних цінностей народності мови. На початковому етапі навчання французької мови пріоритетним є оволодіння його фонетичним та фонематичним рівнем, оскільки правильна артикуляція звуків та просодична мова в сукупності з повноцінним фонетичним сприйняттям іноземної мови забезпечують реалізацію однієї з основних функцій мови – комунікативної. У формуванні комунікативної компетенції студентами важливо комплексно підходити до вивчення французьких звуків, їхньої артикуляції, вимови, акцентуації та сприйняття на слух. На кафедрі французької філології Прикарпатського національного університету здійснюється підготовка майбутніх філологів, перекладачів та викладачів/вчителів французької мови, тому правильна вимова, розуміння принципів артикуляції, вміння навчати є важливою складовою освоєння фонетики французької мови.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Бадікова, 2017 – Бадікова Н. О. (2017). Проблеми навчання фонетики в підручниках французької мови для вищих навчальних закладів. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Дрогоманова*. 2017. Вип. 58. С. 5-18.
- Дячок, 2021 – Дячок Н. В. (2021). Особливості фонетичної компетентності у підготовці майбутніх учителів іноземних мов. *Перспективи та інновації науки*. 2021. 2 (2). С. 49-57.
- Жила, 2020 – Жила Г. С. (2020). Фонетика, література та викладання французької мови. *Логос*. 2020. №10. – Режим доступу: <https://www.ukrlogos.in.ua/10.11232-2663-4139.10.05.html> – Дата доступу: 12.10.2022.
- Космацька, 2021 – Космацька Н. В., Шкляр Л. В. (2021). Викладання фонетики французької мови у світлі співпраці з представниками Франції в Україні.

- Збірник матеріалів V круглого столу «Сучасні тенденції фонетичних досліджень» (22 квітня 2021 р.). Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського, Вид-во «Політехніка», 2021 С. 153-156.
- Кучерук, 2008 – Кучерук О. А. (2008). Методи формування мовленнєвої компетентності (від герменевтичного до психолінгвістичного досвіду). *Гуманітарний вісник ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди»*. 2008. Випуск № 15. С. 22-25. – Режим доступу: <https://core.ac.uk/download/pdf/42976319.pdf> – Дата доступу: 12.10.2022.
- Полюк, 2021 – Полюк І. С. (2021). Фонетична корекція – інтегрований процес вивчення мови. Збірник матеріалів V круглого столу «Сучасні тенденції фонетичних досліджень» (22 квітня 2021 р.). Київ : КПІ ім. Ігоря Сікорського, вид-во «Політехніка», 2021 С. 147-148.
- Чорна, 2021 – Чорна В. (2021). Особливості іншомовної комунікативної компетентності в удосконаленні фахової діяльності вчителя іноземної мови. *Калейдоскоп мов*. 2021. №5. С. 81-84. – Режим доступу: [https://doi.org/10.33272/2522-9729-2021-5\(200\)-81-84](https://doi.org/10.33272/2522-9729-2021-5(200)-81-84) – Дата доступу: 12.10.2022.
- Bigun, 2022 – Bigun O., Yatskiv N. (2022). Authentic Materials in French Language as a Practice of Intercultural Communication. *Філологічні трактати*. 2022. Том 14, No1. PP.7-15. – Режим доступу: [https://www.doi.org/10.21272/Ftrk.2022.14\(1\)-1](https://www.doi.org/10.21272/Ftrk.2022.14(1)-1) – Accessed: 12.10.2022.
- Bihun, 2017 – Bihun O. (2017). French as a Second/Third Foreign Language in the Context of Multilingual Competence of Philology Students. *Science and Education*. 2017. Issue 4. PP. 81–86. – Режим доступу: <https://doi.org/10.24195/2414-4665-2017-4-14> – Accessed: 12.10.2022.
- CECRL, 2001 – Conseil de l'Europe / Division des Politiques Linguistiques (Strasbourg). (2001). Cadre européen commun de référence pour les langues. Apprendre. Enseigner. Evaluer (CECRL), trad. par Lieutaud S., Paris : Didier.

REFERENCES

- Badikova, 2017 – Badikova N. O. (2017). Problemy navchannia fonetyky v pidruchnykakh frantsuzkoi movy dlia vyshchych navchalnykh zakladiv. [Problems of teaching phonetics in French language textbooks for higher educational institutions.] *Scientific journal of Dragomanov National Pedagogical University*. 2017. № 58. Pp. 5-18 [in Ukrainian].
- Diachok, 2021 – Diachok N. V. (2021). Osoblyvosti fonetychnoi kompetentnosti u pidhotovtsi maibutnykh uchyteliv inozemnykh mov. Perspektyvy ta innovatsii nauky. [Peculiarities of phonetic competence in the training of future teachers of foreign languages. Perspectives and innovations of science.] 2021. 2 (2). Pp. 49-57 [in Ukrainian].
- Zhyla, 2020 – Zhyla H. S. (2020). Fonetyka, literatura ta vykladannia frantsuzkoi movy. [Phonetics, literature and teaching French.] *Logos*. 2020. №10. – Available at: <https://www.ukrlogos.in.ua/10.11232-2663-4139.10.05.html> – Accessed: 12.10.2022 [in Ukrainian].
- Kosmatska, 2021 – Kosmatska N. V., Shkliar L. V. (2021). Vykladannia fonetyky frantsuzkoi movy u svitli spivpratsi z predstavnykamy Frantsii v Ukraini. [Teaching French phonetics in cooperation with representatives of France in Ukraine.] *Collection of materials of the V round table "Modern trends in phonetic researc"* (22 April, 2021). Kyiv: National Technical University of Ukraine "Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute", Ed. "Politekhnik", 2021. Pp. 153-156 [in Ukrainian].

- Kucheruk, 2008 – *Kucheruk O. A.* (2008). Metody formuvannia movlenniievoi kompetentnosti (vid hermenevtychnoho do psykholinhvistychnoho dosvidu). [Methods of formation of speech competence (from hermeneutic to psycholinguistic experience).] *Humanitarian bulletin of the University "Hryhorii Skovoroda University in Pereiaslav"*. 2008. № 15. Pp. 22-25. – Available at: <https://core.ac.uk/download/pdf/42976319.pdf> – Accessed: 12.10.2022 [in Ukrainian].
- Poliuk, 2021 – *Poliuk I. S.* (2021). Fonetychna korektsiia – intehrovanyi protses vyvchennia movy. [Phonetic correction is an integrated process of language learning.] *Collection of materials of the V round table "Modern trends in phonetic researc" (22 April, 2021). Kyiv: National Technical University of Ukraine "Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute", Ed. "Politekhnikha", 2021. Pp. 147-148 [in Ukrainian].*
- Chorna, 2021 – *Chorna V.* (2021). Osoblyvosti inshomovnoi komunikatyvnoi kompetentnosti v udoskonalenni fakhovoi diialnosti vchytelia inozemnoi movy. [Peculiarities of foreign language communicative competence in improving the professional activity of a foreign language teacher.] *Kaleidoscope of languages*. 2021. №5. Pp. 81-84. – Available at: [https://doi.org/10.33272/2522-9729-2021-5\(200\)-81-84](https://doi.org/10.33272/2522-9729-2021-5(200)-81-84) – Accessed: 12.10.2022 [in Ukrainian].
- Bigun, 2022 – *Bigun O., Yatskiv N.* (2022). Authentic Materials in French Language as a Practice of Intercultural Communication. *Philological treatises*. 2022. Vol. 14, No1. Pp.7-15. – Available at: [https://www.doi.org/10.21272/Ftrk.2022.14\(1\)-1](https://www.doi.org/10.21272/Ftrk.2022.14(1)-1) – Accessed: 12.10.2022.
- Bihun, 2017 – *Bihun O.* (2017). French as a Second/Third Foreign Language in the Context of Multilingual Competence of Philology Students. *Science and Education*. 2017. Issue 4. Pp. 81–86. – Available at: <https://doi.org/10.24195/2414-4665-2017-4-14> – Accessed: 12.10.2022.
- CECRL, 2001 – Conseil de l'Europe / Division des Politiques Linguistiques (Strasbourg). (2001). Cadre européen commun de référence pour les langues. Apprendre. Enseigner. Evaluer (CECRL), trad. par Lieutaud S., Paris : Didier.

Received: 02 September, 2022